

תקות מנחם

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ה"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי

הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ

מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי' ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיליו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי לימוד הרמב"ם ע"פ ה'מורה שיעורי' לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר עבודה - ד'

מחזור ל"ג - "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך" * || שנה ל"א - ר"ת "לכתחילה אריבער!"

בעז"ה יום א' פרשת מסעי ז' תמוז ה'תשע"ד || הי' תהי' שנת עליין דגולה

סיום הלכות מחוסרי כפרה והתחלת הלכות תמורה

וע"ד הנ"ל קרבנות הכפרה הם קשורים ובאים יחד עם התשובה על העניינים הבלתי רצויים ששלימות התיקון והכפרה ע"ז הוא ע"י הקרבנות.

וכנ"ל זמן זה דהחורבן ובין המצרים הוא זמן התשובה על כל חטאינו שהגלונו מארצנו, והתשובה מתקנת החטאים ומשיבה אותנו מהגלות, וכמו שכתבנו לעיל שהתשובה הופכת את הזדונות לשגגות, בדרגה נמוכה - תשובה מיראה, ואח"כ תשובה בדרגה גבוהה יותר - תשובה מאהבה, שהופכת את הזדונות לזכיות.

עושיין תשובה - ומיד נגאלין!

א. כפי שכתבנו בגליון הקודם (נמס' 364) על סיום הלכות שגגות, שתוכנם ענין התשובה כי את קרבנות הכפרה מביאים רק אם עשה עבירה בשגגה, שאז הוא יכול להביא את קרבנות החטאות, אבל במזיד אין הקרבנות מכפרים, אלא העונשים הכתובים בתורה. וגם אותם קרבנות האשם שבאים גם על מזיד, אומר הצ"צ באור התורה¹ ומובא בלקו"ש² שמכיון שכשמביא הקרבן הוא עשה תשובה על העבירה, והתשובה גם בדרגה נמוכה, תשובה מיראה, הופכת את הזדונות לשגגות³, ולכן יש כפרה כי הקרבן בא עם התשובה שזהו תוכן הבאת הקרבנות, וחטאות ואשמות.

וענין התשובה קשור עם ימים אלה, ימי בין המצרים שמצירים ומתאבלים על החורבנות והגלות ועושים תשובה ומיד הן נגאלין!

שזהו התוכן של ימים אלה - לעשות תשובה על החטאים, כמו שאומרים⁴: "ומפני חטאינו גלינו מארצנו וכו'", ובהתבטל הסיבה - החטאים, מתבטל המסובב - הגלות, ונגאלים ובאים לביהמ"ק מ"יד ממ"ש [ונפלא הוא! ש"שגגות" עם הכולל גימטריא תשובה] שע"ז יש התעוררות מיוחדת בימים אלה [והרי התחילו את הלכות שגגות בערב תענית י"ז (ט"ו"ב) תמוז והמשיכו בימים שלאחרי זה].

לפני הגאולה - מחוסרי כפרה

ב. וע"ד הנ"ל זהו התוכן והמשמעות של מחוסרי כפרה: שהאדם עשה כבר את פעולות הטהרה שלו ונטהר, אבל בינתיים עוד לא הביא את קרבנות הכפרה שלו וע"כ לא נשלמה עדיין הטהרה והוא מעוכב מלאכול בקדשים.

(* "והיו למשסה שאסייך!")

הרי הכל בהשגחה פרטית; הגליון מס' 365 - שס"ה - שורש המילה **משיסה**, והרי לזה אנו **זקוקים** עתה, שיקויים מה שאומרים **בקבלת שבת**: "והיו למשיסה שאסייך"! ע"פ הפסוק (ירמ' ל, טז): "והיו שאסייך למשיסה", שפירושו מלשון **ביזה** וחיסול, וכפירש"י (ע"פ התרגום יונתן) "לשון **ביזה**" (ובכמה פסוקים מוצאים הלשון ביזה בקשר לענין השיסול), אבל במצודת דוד ומצודת ציון מפרש בכ"מ **שיסוי** - **רמיסה** (והרס). כן תהי' **עתה** לכל אויבינו בא"י בנצחון עליהם כמשי"נ (עקב ז, כג): "עד השמדם", שבענין המלחמה נאמר בסוף פרשת שופטים (כ, ב - מורה על **שלימות**): "עד רדתה", ותרגם אונקלוס "עד **דמכבשה**", ובפירש"י "לשון רידוי שתהא כפופה לך", ועה"פ (תבוא כח, נב) "רדת חומותיך" אומר רש"י "לשון רידוי וכיבוש".

ובעז"ה התפילה והתקוה שיערה ה' עליהם רוח ממרום וישלימו המלחמה עד הניצחון והכנעת וביטול האוייב עד תום. וכמו שאומר **ברוך** אדי"ש מה"מ - ניתוח לא מפסיקים באמצע, דבר שהוא **מחדל ופשע**, ובקרוב ממש נחוג את הניצחון המלא על כל אויבי ישראל בהתגלות וגאולת המלך המשיח, וליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר, כן תהי' לנו!

וגם **שס"ה** - מנין מצות לא תעשה (כמ"ש הרמב"ם בסיום הקדמת "משנה תורה") "סימן להם מנין **ימות החמה**", ומטרת הל"ת לבטל כל העניינים הבלתי רצויים, והעכו"ם "מונים לחמא בישא", שיבטלו לגמרי

* תהלים קיט, ח"י.

¹ אוה"ת יוהכ"פ ס"ע איתרנו ואילך.

² לקו"ש חטי"ז ע' 421 הע' 39 ושי"ב. עיי"ש.

³ יומא פו, ב. ב"מ לג, ב.

⁴ נוסח תחילת תפילת מוסף דהמועדים.

שונאי ואוהבי ישראל, ויהי **שלום על ישראל**, "ונתתי שלום בארץ",
שלימות הארץ, בשלוה מנוחה וטובה בגילוי!

וזהו תכלית ומטרת דורנו להמיר ולהפוך את העולם וכל עניני העולם ואת כללות הגלות לגאולה ואת כל עניני העולם מחול אל הקודש שענין זה בולט ומודגש ודרוש במיוחד בג' השבועות דבין המצרים, לעשות **תמורה** לכל העולם והגלות!

המרת העולם מחול לקודש!

ב. וענין ה"תמורה" קשור בתכלית ומטרת נקודת נשיאות דורנו:

כ"ק אד"ש מה"מ אומר בשיחות בקשר לחודש **שבט** חודש ההסתלקות של הרבי הקודם והתחלת נשיאות דורנו, שנשיאות דורנו קשורה עם ענין **התמורה**; כמ"ש בספרי הקבלה (ומובא גם בספר "דבר יום ביומו" בתחילת כל חודש) שלכל חודש יש צירוף א' משם הוי' שצירוף האותיות של שם הוי' שמשנתנה לכל אחד מ"יב החדשים לייב צירופי שם הוי'. היינו שב"חודש הראשון" חודש ניסן צירוף שם הוי' הוא כסדרו י-ה-ו-ה, ובכל חודש צירוף שם הוי' שונה, יוצא ומרומז בר"ת של פסוק א' מהתנ"ך: כמו בניסן ששם הוי' כסדרו הר"ת הוא בפסוק⁷ "ישמחו השמים ותגל הארץ", וכך בכל חודש, ובחודש שבט צירוף שם הוי' הוא בסדר ה-י-ה, ומרומז בר"ת הפסוק ב' בחוקותי "המר ימירנו והי' הוא". ז.א. שהר"ת הוא מפסוק בפרשת **התמורה**.

ושואל אד"ש, הרי מילים אלו לא מבטאות את איסור התמורה. שזהו עיקר בפרשת התמורה, כי הרי הצירוף הוא לא מר"ת המילים "לא ימירנו", אלא הר"ת מהמילים "המר ימירנו" – שהפסוק אומר שאם אדם עבר על איסור התורה והמיר "אם המר ימירנו, והי' הוא ותמורתו יהי' קדש", ז.א. שעבר על איסור התמורה, ואז שניהם יהיו קודש, ובכלל אינו מבטא את איסור התמורה? וזה הצירוף של חודש שבט, דוקא במילים המבטאות שעושה תמורה!:

ואומר כ"ק אד"ש מה"מ, שמכך לומדים שזהו התכלית והתפקיד של דורנו, הדור האחרון של הגלות והדור הראשון של הגאולה, **להמיר** ולהפוך את כל הענינים השליליים ולהופכם לקדושה, שזוהי המשמעות החיובית של המילים הנ"ל, שהם צירוף שם הוי' "המר ימירנו" שתפקידו הוא ההמרה של כל הדברים השליליים לטוב ולקדושה. ואז יהי' **קודש** באופן של **והי' הוא כפי חז"ל "בהוותו" שיהי' קודש בתוקף ולתמיד**.

ולכן זהו הצירוף של חודש שבט שכנ"ל קשור עם תפקיד נשיאות דורנו, ההסתלקות של הרבי הקודם והכתרת הרבי שליט"א מלך המשיח, שהתפקיד שלנו ושל כל דורנו לקחת את כל עניני העולם והגלות **ולהמיר** אותם, ולעשותם קדושה וגאולה, ובאופן של תוקף וקיום נצחי "והי' הוא".

הפיכת האחר לבן!

ג. ויש לזה עוד קשר לחודש **שבט**, שהוא חודש י"א. וידוע שייב החדשים הם כנגד י"ב השבטים ואם בענין זה מונים השבטים לפי סדר תולדותם, השבט הי"א הוא שבט **יוסף**. ז.א. שחודש שבט הוא כנגד שבט יוסף [אם לא שמונים בענין זה השבטים לפי סדר חניית הדגלים במדבר ואז שבט הי"א הוא **אשר** וקשור עם י"א ניסן]. אבל לרוב הדעות, והדעה המקובלת, שמונים כאן החדשים לפי סדר תולדות השבטים, וחודש שבט הוא כנגד שבט יוסף. וקשור עם שמו של הרבי הקודם – **יוסף**, ומשמעות השם **יוסף** היא כמו שאמרה אימו רחל בלידתו "יוסף ה' לי **בן אחר**"; ושואל הצ"צ באוה"ת למה כתוב "**בן אחר**" שזהו לשון בלתי רגיל, ולא **עוד בן** או **בן נוסף**? ומבאר הצ"צ שהמשמעות של **בן אחר** – שענינו שהופכים את ה"**אחר**" מי שעדיין עוד רחוק ובדרגת אחר ל"**בן**", וזוהי עבודת דורנו לעשות "מבצעים" עם כל אנשי הדור ולהשפיע עליהם ולהאירם שיהיו

שתוכן ענין התשובה היא הפיכת העבירות מהמקום הנמוך והשלילי ביותר למקום הגבוה והקדוש ביותר [ובפרט ע"פ ביאור התניא בפרק ז' שבמקום הנמוך נפל ניצוץ קדושה גבוה ביותר ומתעלה ע"י תשובה מאהבה שהופך הזדונות לזכויות ומגלה את הניצוץ הקדוש והגבוה].

וזהו מצבנו הכללי בזמן הגלות שהופכים את הגלות הנמוכה ביותר לגאולה השלימה והגבוהה ביותר וזהו תוכן ימים אלה שיהפכו לששון ולשמחה ולמועדים טובים.

וגם ענין הגלות וההפיכה המרומזת בימים אלו, מרומז במילים "**מחוסרי כפרה**"; שאנו נמצאים בסיום תקופת הגלות, שכבר עשינו את כל מעשינו ועבודתינו לתיקון כל חטאינו, אלא שחסרים את בנין ביהמ"ק והקרבנות וכפרת הקרבנות כמו הטמאים שעברו את כל שלבי תהליך הטהרה וחסרים וזקוקים להקרבנות ביהמ"ק שישלימו את טהרת הגאולה, כמו שנאמר בגאולה השלימה⁵ (ומובא ברמב"ם בסיום הל' מקוואות וספר טהרה) "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גילוליתם אטהר אתכם", (שהכוונה לטהרה מטומאה ומן העבירות – גילוליתם), כן תהי' לנו מ"ד ממ"ש נאו!

"תקות" חוט השני

סיכום הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך

על סיום הלכות מחוסרי כפרה

א. מחוסרי כפרה – עבודת התשובה – ימי בין המצרים.

ב. התשובה הופכת הזדונות לשגגות ולזכויות – ובבין המצרים הפיכת הגלות ע"י התשובה לגאולה.

ג. מצב עם ישראל בגלות לפני בנין ביהמ"ק – מחוסרי כפרה.

• • •

בעז"ה יום ג' פרשת מסעי כ"ד תמוז ה'תשע"ד – הי' תהי' שנת עליון דגולה!
סיום הלכות תמורה וכל ספר התשיעי ספר הקרבנות
והתחלת ספר העשירי ספר טהרה – הלכות טומאת מת

הפיכת הגולה לגאולה!

א. כפי שכתבנו בסיומים הקודמים על הלכות שגגות והלכות מחוסרי כפרה שתוכנם הפיכת העבירות לזכויות ע"י עבודת התשובה שבאה עם קרבנות הכפרה, וזהו תוכן ימים אלה – הפיכת ימי הגלות לימי ששון ושמחה ולמועדים טובים. [ורואים קשר בין ימים אלה לימים הטובים והמועדים, גם במספר הימים של ג' השבועות שהם **21 יום** – "א"ך טוב וחסד", וכמ"ש בספרים ומובא בשיחות כ"ק אד"ש מה"מ שיש במשך השנה **21 ימים** מיוחדים ומועדים אם נצרף את 7 ימי הפסח 8 ימי סוכות ור"ה ויוה"כ"פ וכו', וע"כ הימים של ג' השבועות הם 21 יום שבפנימיותם הם ימי שמחה ויהפכו לעתיד לבוא לימים טובים ולמועדים, מ"ד ממ"ש נאו!]

ועד"ז הוא התוכן והמשמעות של הלכות "תמורה": שממירים והופכים את ימי הגלות לימי גאולה ע"י עבודת התשובה שהופכת העבירות לזכויות, ואת האדם מרשע גמור לצדיק גמור, ואת עניני העולם מחול לקודש.

⁵ יחזקאל לו, כה.

⁶ יהושע ב, חי. עיין ברש"י שפירוש "תקות" – "מלשון קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך והשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

⁷ תהלים צו, יא.

בדרגת בן ישראל קדוש של הקב"ה, וכן להפוך את כל עניני החול לקודש ואת הגלות לגאולה.

וזהו הקשר לזמן זה, שלומדים את הלכות תמורה ברמב"ם בזמן שלשת השבועות של ימי בין המצרים, שגם ענינם ההפיכה וההמרה, "יהפכו ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים טובים", שהופכים את ימי הגלות ומגלים את פנימיותם "ירידה צורך עלי" שהיא הגאולה השלימה. ולכן ימי ג' השבועות הם 21 יום כפי שכתוב בספרים ומובא בשיחות אד"ש, שיש במשך השנה 21 ימים מיוחדים ומועדים לשמחה, שזהו תוכן ענין ההפיכה והתמורה, וכן תהי' לנו בגאולה השלימה מיי"ד ממ"ש נאו!

הפיכת הטומאה לטהרה!

ד. וכל הנ"ל מתאים שמיד אחרי סיום הלכות תמורה, ממשיכים ומתחילים את ספר טהרה – הלכות טומאת מת, "מתכיפין התחלה להשלמה"⁸, שגם התוכן והמשמעות של "טהרה" היא הפיכת השלילי לחיובי – הטומאה לטהרה והגלות לגאולה, כתוכן ימי ג' השבועות דבין המצרים שיהפכו לששון ולשמחה ולמועדים טובים, בגאולה השלימה ע"י מלך המשיח מיי"ד נאו! (וכפי שנפרט בעז"ה בסיום הבא).

"תקוה" חוט השני"

סיכום הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך על סיום הלכות תמורה וכל ספר הקרבנות והתחלת ספר טהרה

א. התמורה מהחול לקודש ובימי בין המצרים הפיכת הגלות לגאולה.

ב. תפקיד דורנו לעשות תמורה.

ג. ספר טהרה – הפיכת הטומאה לטהרה.

...

ספר טהרה – א'

מחזור ל"ג – "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך"

שנה ל"א – ר"ת "לכתחילה אריבער"

בעז"ה יום ד' פרשת דברים – חזון ג' מנחם אב ה'תשע"ד
הי' תהי' שנת עליון דגולה

סיום הלכות טומאת מת והתחלת הלכות פרה אדומה

טהרה וטוב רוחניים

א. כפי שכתבנו בסיומים הקודמים, על הלכות שגגות ומחוסרי כפרה ותמורה, שלמדו בימי ג' השבועות דבין המצרים, שענינם התשובה והפיכת המיצר והגלות למרחב של הגאולה והשמחה. כי הרי הייעוד הוא כמ"ש בזכרי' על הצומות "יהפכו ימים אלה לששון ולשמחה ולימים טובים". וכן ההלכות הקדומות מבטאות את ענין התשובה שמהפכת הזדונות לשגגות ולזכויות, והאדם מרשע גמור לצדיק גמור ופועלת הפיכת הגלות לגאולה, כי ביטול החטאים זוהי גאולת עם ישראל. ולכן אומרים חז"ל "ישראל עושים תשובה ומיד הן נגאלין" שע"י כך הופכים העבירות והטומאה לזכויות ולטהרה.

ועד"ז זהו התוכן של ספר "טהרה" שלומדים בימי בין המצרים ובתשעת הימים הסמוכים ולפני תשעה באב: הפיכת הטומאה לטהרה שהרע נהפך לטוב והטומאה הרוחנית לטהרה וטוב רוחני, היינו שלא רק יתקיים בקרוב בביאת המשיח "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ" שזהו

ביטול הרע אלא יהי' אז כפי הלשון בזהר "אתהפכא חשוכא לנהורא ומרירו למיתקא" שזה דומה לתוכן של ג' השבועות ותשעה באב שיהי' חג גדול ויום שמחה כי בו נולד "מושיען של ישראל", מלך המשיח. [וי"ל "תשעה" (באב) מלשון "תשועה"].

ולכן נקרא שם כל הספר "טהרה" ולא נקרא שם הספר "טומאה וטהרה", כי זהו תכלית ומטרת כל הספר וייעודו – הפיכת הטומאה לטהרה, שיתקיים לעתיד לבוא ע"י מלך המשיח שאז יתקיים לא רק את רוח הטומאה אעביר מן הארץ אלא שהטומאה עצמה תהפוך לטהרה, וכל הטמאים יהיו טהורים כמו שנאמר "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם" שיותר לא יהי' שום ענין של טומאה, לא הלכתית ולא טומאה רוחנית. כמו שנאמר בהמשך הפסוק "מכל טומאותיכם ומכל גילוליכם אטהר אתכם" וכמו שמביא הרמב"ם פסוק זה בסיום הלכות מקוואות וכל ספר טהרה והרי "נעוץ תחילתן בסופן וסופן בתחילתן".

והרי בצייטוט פסוק זה רואים במפורש שתוכנו של ספר טהרה הוא לא רק הטהרה ההלכתית מטומאות הלכתיות אלא גם הטהרה והתשובה הרוחנית. ובולט הדבר ב"כותרת" הספר בפסוק שהרמב"ם פותח בו את ספר טהרה "לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי", וזה מדבר על עבודת התשובה כמו שהי' אצל דוד המלך מהטהרה הרוחנית. וזהו התוכן של תשעת הימים והימים הסמוכים לתשעה באב הקשורים לגאולה, הפיכת הגלות לגאולה והטומאה הרוחנית לטהרה רוחנית בכל העולם כולו.

חזון וראיית בית המקדש!

ג. ואפשר לקשר זאת גם עם שבת "חזון" הזמן שבו מראים ליהודי את בנין ביהמ"ק השלישי, שזה קשור עם "רוח נכון" כי הראי' הרוחנית הם עיני הרוח והשאיפה הרוחנית לדרגות הגבוהות; שזהו מה שמראים ליהודי ב"חזון" רוחו את בנין ביהמ"ק, כדי שיתגעגע וישאף שזהו ענין "חדש בקרבי" – חידוש בנין ביהמ"ק [ואפש"ל ש"בקרבי" הוא לא רק בתוכי ובקרבי ומעי כמו "ותורתך בתוך מעי" אלא שזה מרמז גם מלשון בקרוב – בקרוב שלי היינו "בעגלא דידן ובזמן קריב"].

[ופי' "בעגלא" הוא במהירות כמו שאומרים המתרגמים Speedily – במהירות. ואולי אפשר לומר המשמעות של "בעגלא" – במהירות של עגלה שנוסעת על גלגלים שנוסעים ומתגלגלים מהר]. כן תהי' לנו מיי"ד ממ"ש נאו!

והפכתי אבלם לששון!

ד. וזהו התוכן של ימים אלה שהאבל עצמו נהפך לשמחה ע"י שמגלים את הפנימיות, שכל מטרת החורבן היא "סותר על מנת לבנות" – "ירידה צורך עליי"! וכפי שנכתוב בעז"ה בגליון הבא מ"ש הצ"צ באוה"ת שבמילה אבל עצמה מונחת ומרומזת המשמעות החיובית של תיקון והיפך הצער, שענין זה בולט במיוחד בסיום ימי הגלות וימי ההכנה לגאולה השלימה! (המשך יבוא בעז"ה בגליון הבא).

הפיכת טומאת מת לדביקות בה' חיים

ה. והני"ל קשור במיוחד גם עם תוכן ושם ההלכה שמסיימים עתה – הלכות טומאת מת, שהכוונה גם על הטומאה הרוחנית: טומאת מת הטומאה הכי גרועה – ניתוק מוחלט מהרוחניות והדבקות בה', כמשי"נ: "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום", ולכן נתכרכמו פני משה כששמע ע"ד טומאת מת עד שהי' לימדו ע"ד טהרת הפרה, שע"י עבודת התשובה מהפכים הטומאה הכי גרועה ונמוכה והגלות הכי ירודה, כמו ימים אלה חורבן ביהמ"ק, ונהפכים לימי הגאולה ובנין ביהמ"ק מיי"ד ממ"ש, נאו!

⁸ לשון "מרשות" לחתן בראשית שמצטט אד"ש בקשר לסיומי והתחלות ההלכות ברמב"ם.
* תהלים קיט, חי.

"תקות" חוט השני

סיכום הקשר של ההלכות ברמב"ם לזמן, פרשת השבוע והתאריך

על סיום הלכות טומאת מת

א. מטומאת מת – הניתוק מזה – לדיקות בה' חיים.

ב. ימי בין המצרים – הפיכת הגלות והניתוק מזה – לימי גאולה וגילוי אלוקות.

ג. הפיכת האבל לששון.

...

הגרלה – למעלה מטעם ודעת!

בענין הגרלה עשויים בקשר לסיום הרמב"ם (וישנם שסוברים לעשות תקנות מי יכול להשתתף), כדאי לספר: בשנות הכ"ף והלמדניים הי' המארגן והאחראי בארה"ק על הגרלה לנסיעה לתשרי לכ"ק אדי"ש מה"מ ולבית משיח – 770, הרה"ח הרה"ת רפאל נחמן הכהן ע"ה כהן מכפר חב"ד. אז היתה רק הגרלה א' בכפר חב"ד לכל תושבי ארה"ק (ורק ברבות השנים הרבה קבוצות ארגנו הגרלות).

הרבי הורה שהזוכה ייחשב כשליח כל המשתתפים בהגרלה, ועיי"כ נמנעים מלהכנס לשאלה בשו"ע אם מותר לקבל פרס בהגרלה, כי זו שאלה של אסמכתא וכספק גזל, אבל אם הזוכה הוא שליח של כולם, המשמעות שאף א' לא הפסיד את כספו אלא כולם עושים שליח שמייצג אותם אצל הרבי, וכך הרבי התייחס כל שנה לזוכה בגורל שהוא שליח של כל המשתתפים ומייצג את כולם.

בשנה א' זכה בגורל בחור אמריקאי שלמד בישיבת תו"ת בכפר חב"ד, ותושבי כפר חב"ד הקפידו ע"כ, כי הבחור בין כך הי' נוסע לכאן לחגים לבקר את הוריו, ומטרת הגרלה היתה לאפשר לאנשי בארה"ק לנסוע, אז מחירי הכרטיסים היו יקרים, ולאנשי לא היו אפשרויות. והבחור האמריקאי בין כך הי' נוסע, ורצו לעשות תקנה שרק תושב ארה"ק (או כפר חב"ד) יוכל להשתתף בהגרלה.

כשהי' כאן הר' רפאל נחמן אצל אדי"ש ב"יחידות" שאל את הרבי האם לקבל הטענה ולעשות תקנות והגבלות בהשתתפות בהגרלה? ועיי"כ ענה לו כ"ק אדי"ש מה"מ ב"יחידות" בזה"ל:

"א הגרלה איז א ענין שלמעלה מטעם ודעת, מי שיש נישט אריין ענינים פון טעם ודעת!" [=הגרלה היא ענין שלמעלה מטעם ודעת, אל תערב ענינים של טעם ודעת!]

ז.א. שהוראתו של הרבי שלא להגביל ולעשות חוקים ותקנות מי ראוי להרשם ע"ז.

תשועה באב הרחמים!

בקשר לנכתב בגליון ע"ד תשעה באב שכמו שהי' שורש החורבן הרי הוא שורש הגאולה,

ואולי אפשר לומר תשעה מלשון תשועה (באב הרחמים) והמספר תשע הוא מספר אמת שלא משתנה (שכמה שנכפיל מספר זה – ישאר כ"פ במספר קטן 9 (שמורה על תוקף ונצחיות) ו"אמת" במספר קטן 9. וכ"ק אדי"ש מה"מ הוא הנשיא התשיעי (מהבעש"ט) – מלי תשועות המלך המשיח! [ובכל ספר של הרבי בהוצאת קה"ת [והרבי אומר שגם קה"ת מורה על משיח, כנאמר "ולו יקחת עמי", שיביא כולם בהקהל לארץ ישראל], בכל ספר של הרבי מלך המשיח נדפס בדף השער – "היכל תשיעי".

תשע"ה – תשועה!

ב. אמר לי השליח הרה"ת יהודה שי' פרידמן שמספר השנה הבאה תשע"ה – הוא מלשון תשעה!

ג. והרי הרבי מורה שכבר בקיץ יגידו ויפרשו את המשמעות והר"ת והשפעת השנה הבאה, משתי סיבות:

א. כדי שמדפיסי הלוחות ידעו איזה ר"ת לכתוב לשנה הבאה.

ב. כדי להביא כבר לשנה זו הברכות וההשפעות (מעלין בקודש) של השנה הבאה עלינו לטובה כבר עתה.

ד. הרבי אמר בהתוועדות, שרוצה בר"ת השנים שיגידו גם את הר"ת של האותיות ה"ת – הי' תהי'.

ה. זכיתי להציע את הר"ת של ה'תשנ"ד [הי' תהא שנת נפלאות דגולות].

בתחילת קיץ ה'תשנ"ג, נכנס הרה"ח הרה"ת דוד ע"ה רסקין למשרד הישיבה, ואמר לנו שהרבי מבקש שיציעו נוסח הר"ת של השנה הבאה ה'תשנ"ד, והציעו כמה הצעות והרבי קיבל הצעתי.

ה'תשע"ה – הי' תהי' שנת המשיח עליין (עליונה)!

ו. ברצוני להציע הר"ת של שנת תשע"ה – הי' תהי' שנת המשיח עליין (או עליונה, כמו שאמר הרבי בשנת ה'תשמ"ט – שנת משיח טובה); כי בשנת ה'תשמ"ה אמר כ"ק אדי"ש מה"מ שהה"א היא ה' הידיעה! ומהו הענין הכי ידוע ומבוקש – בוודאי המשיח!

ואז אמר שהר"ת של ה'תשמ"ה – הי' תהי' שנת מלך המשיח, ועפ"ז בה'תשע"ה – צריכים לומר הה"א – המשיח! ואבקש לשמוע הערות הקוראים בזה, ותודה מראש.

צדקה בשבת חזון!

א. בשבת חזון ה'תשל"ג – כחודשיים לפני מלחמת יום הכיפורים, בהתוועדות דיבר כ"ק אדי"ש מה"מ באריכות על הגברת התורה וצדקה בימים אלה, ע"פ הפסוק שבסיום הפטרת שבת חזון, "ציון במשפט תפדה ושבי' בצדקה", ואיך אפשר לעשות צדקה בשבת? ע"י שימוגו א' לשני ל"לחיים", והורה שכך יעשו כל המשתתפים בהתוועדות.

מפי עוללים ויונקים – להשביט אויב ומתנקם!

ב. באותה תקופה מאז ט"ו סיון דיבר הרבי הרבה ו"הסעיר" העולם ע"ד "מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען צורריך להשביט אויב ומתנקם", והורה לעשות פעולות חינוך רבות עם ילדים, [והורה לעשות כינוסי ילדים בתשעה באב, ובפרט ע"י הכותל המערבי].

והרבי בעצמו אז החל כמ"פ שנכנס ויצא לתת מטבעות לילדים לתת צדקה בקופה, בתחילה נתן "ניקעליס" (5 סענט) ואח"כ "דייס" (10 סענט), ואז אפילו לא הריחו שום תכונה של רחשי מלחמה (ועיי"כ בעז"ה בהזדמנות אחרת).

ג. באמצע ההתוועדות הנ"ל דשבת חזון ה'תשל"ג, אמר כ"ק אדי"ש מה"מ שכל הילדים שלפני בר-מצוה שנמצאים כאן שיגידו "לחיים" ויגשו אליו, והרבי בעצמו מזג לכל א' וא' מהילדים (גם הילדות) יין, ואמרו לרבי לחיים, והי' תור ארוך של המוני ילדים.

וגם עכשיו אנו נמצאים במצב שזקוקים לעזרת ה' "להשביט אויב ומתנקם", וכדאי לעשות הפעולות הנ"ל עם הילדים.

ד. בתחילת הקיץ הוא הורה הרבי שכל תמים ובחור יעבוד בקעמפ (מחנה קיץ) ילדים בתור מדריך או עוזר למדריך, וממש הרבי דחף שכולם יהיו מחנכים בקעמפם.

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש – 770 – בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!